

تولید شکر و لزوم بهینه سازی فرمولهای تعیین کیفیت چغدرقند

Sugar and Optimizing Sugar Beet Quality Determination Formulas

رضاسیخ الاسلامی

عضو هیات علمی و معاون مؤسسه تحقیقات بذر چغدرقند

چکیده

در سال ۱۹۰۰ میلادی تولید شکر در جهان از کل حدود یازده میلیون تن بود که در سال ۱۹۹۴/۹۵ به یکصد و شانزده میلیون تن رسید. ۳۰٪ از کل تولید شکر جهان از چغدرقند است. میزان شکر قابل استحصال از چغدرقند با توجه به شرایط مختلف اقلیمی در جهان متفاوت است. یکی از مهمترین فاکتورهای این تفاوت، کیفیت چغدرقند بوده که برای تعیین این کیفیت فرمولهای زیادی در کشورهای مختلف اروپائی و همچنین امریکا ارائه شده است. بررسی و مقایسه این فرمولها نشان می‌دهد که این فرمولها فقط برای کشت مناطق معینی اعتبار دارند و مخصوصاً در شرایط جوی حاکم در مناطق نیمه گرمسیری مثل ایران صادق نیست و استفاده از این فرمولهای در شرایط ایران اطلاعات و نتایج قابل قبولی را به دست نخواهد داد با توجه به اینکه تاکنون هیچگونه فرمولی برای مناطق نیمه گرمسیری ارائه نشده است. بهینه سازی فرمول تعیین کیفیت علی‌الخصوص برای مناطق نیمه گرمسیری همچون ایران ضروری است.

بررسی منابع

شکر یکی از مهمترین مواد غذایی مورد نیاز انسان است. مخصوصاً در جوامع کم درآمد به خاطر قیمت ارزان آن در مقایسه با کالاری ایکه تولید می‌کند مصرف آن در سالهای اخیر افزایش یافته است. تولید جهانی شکر در سال ۱۹۰۰ میلادی ۱۱۲۶۰۰۰ تن، در سال ۱۹۴۶-۴۷ معادل ۲۷۹۳۴۵۰۰ تن و در سال ۱۹۹۲-۹۳ برابر ۱۱۱۴۶۱۰۰۰ تن بوده است. در این سال ۳۵٪ شکر تولیدی جهان از چغدرقند به دست آمده است. میزان شکر تولیدی از چغدرقند در سال ۹۴/۹۵ به ۲۲٪ و تولید جهانی قند و شکر در این سال بالغ بر ۱۱۶۰۵۹۰۰۰ تن گردید (جدول ۱).

قاره اروپا در سال ۹۲/۹۲ با ۱۷٪ جمعیت جهان ۲۷/۳ درصد شکر جهان را تولید و ۲۸/۹٪ آن را مصرف کرده است. در حالیکه قاره آسیا با دارا بودن ۵۸ درصد جمعیت جهان ۲۰/۵ درصد تولید و ۳۵/۶ درصد مصرف کرده است. مصرف شکر در آسیا ظرف ده سال گذشته حدود ۹/۶ درصد افزایش داشته یعنی از ۲۶٪ متوسط سالهای ۷۹-۸۳ به ۳۵/۶٪ در سال ۱۹۹۲/۹۳ رسیده است. امریکای شمالی و مرکزی با ۸٪ جمعیت جهان ۱۷/۴ شکر جهانی را تولید و ۱۴/۷٪ آن را مصرف کرده است. آفریقا با ۱۱٪ جمعیت جهان فقط ۶٪ شکر جهان را تولید و ۸/۵٪ آن را مصرف نموده است (جدول ۲ و ۳) (۱۰ و ۱۱).

به طور کلی روند مصرف در کشورهای پیشرفت‌های صنعتی رشدی منفی و در کشورهای در حال توسعه رشد فزاینده داشته است. این کاهش در کشورهای صنعتی عمدها ناشی از افزایش مصرف شیرین کننده‌های جایگزین می‌باشد.

مصرف سرانه شکر در جهان بستگی به عوامل مختلفی دارد از آن جمله می‌توان درآمد سرانه، سلیقه، آداب و رسوم مناطق مختلف و شرایط اقلیمی را نام برد. در کشورهای پیشرفت‌های صنعتی مصرف شکر عمدها به صورت غیر مستقیم به عنوان مواد اولیه در صنایع غذایی به مصرف می‌رسد در حالیکه در کشورهای در حال توسعه که صنایع غذایی در آنها رشد چندانی نکرده است، بیشترین مصرف شکر به صورت مستقیم می‌باشد. برای مثال در آلمان و آمریکا ۷۰٪ مصرف شکر در صنایع غذایی و فقط ۳۰٪ آن به صورت مستقیم مصرف می‌شود. در حالیکه این نسبت در ایران کاملاً برعکس است یعنی حدود ۶۵٪ از قند و شکر مصرفی در ایران به صورت مستقیم و ۳۵٪ آن به عنوان مواد اولیه در صنایع غذایی مصرف می‌شود. بدیهی است با توسعه صنایع غذایی و افزایش جمعیت در ایران مصرف شکر نیز افزایش یافته و اگر صنعت قند چغندری کشور نتواند این افزایش را تامین و از نظر اقتصادی با سایر شیرین کننده‌ها رقابت نماید آینده درخشنانی نخواهد داشت.

جدول ۱: تولید شکر از چغدرقد و نیشکر در سالهای مختلف در جهان

Table 1- World cane and beet sugar production in different years

سال (میلادی)	تن	% از چغدر	% از نیشکر	
year	ton	cane	beet	
1900	11260000	47	53	
1946-47	27934500	73	27	
1992-93	111461000	65	35	
1994-95	116059000	70	30	

جدول ۲: تولید و مصرف شکر در جهان در سالهای مختلف (۱۰۰۰ تن، مبنای شکر خام)
 Table 2- World sugar production[♦] and consumption[♦] from 1988- 1993(1000t)

	منطقه	92-93	92-93	91-92	90-91	89-90	88-89
١٥.٢	اروپای غربی W. Europe	١٨.٥	١٧٢٢٦	٢٠٦١٧	١٧١٦٨	١٩٧٦٦	٢١٠٣١
١٣.٧	اروپای شرقی E. Europe	٨.٨	١٥٤٣٦	٩٧٩٧	١٥٩٤٧	١٠٢٩٥	١٦٩٧٥
٨.٥	افریقا Africa	٦.٠	٩٥٤٩	٦٧١٠	٩١٤٣	٧٧٢٦	٩١٩٩
١٤.٧	آمریکای مرکزی و شمالی North and central America	١٧.٤	١٦٦٠٧	١٩٣٩٦	١٦٢٩٦	٢٠٨٣٥	١٦٤١٦
١١.٣٤	آمریکای جنوبی S. America	١٤.٤	١٢٨٠٤	١٦٠٧٣	١٢٥١٥	١٥٣٠٩	١١٩٦٢
٣٥.٦	آسیا Asia	٣٠.٥	٤٠٢٦٦	٣٣٩٦٨	٣٩٠٦٦	٣٨٣٨٠	٣٧٦٠٣
٠.٩	اقیانوسیه Australia	٤٣.٨	١٠٦١	٤٨٨٠	١١٣٤	٣٩٣٧	١١٣٧
١٠٠	جمع Total	١٠٠	١١٢٩٤٩	١١١٤٦١	١١١٢٦٩	١١٦٢٤٨	١١٠٤٣٣

در مقایسه عملکرد صنعت قند ایران با صنایع قند اروپا که مرکز ثقل کشت چندین قند در جهان است به اختلاف فاحشی در میزان شکر استحصالی از هر هکتار بر می خوریم حتی این اختلاف بین استانهای مختلف کشور به $1/5$ تن در هکتار می رسد(۱). در حالیکه در سال زراعی ۱۹۹۲/۹۳ میزان شکر استحصالی از هر هکتار در فرانسه $10/79$ تن بوده است. در فنلاند این رقم

۴/۹۸ تن، در ترکیه ۲۲/۵ تن، در بلژیک ۹/۲ تن، در سویس ۹/۶۴ تن، در آلبانی ۱/۶۷ تن، در رومانی ۱/۵۳ تن، در اکراین ۲/۵۴ تن و بالاخره میانگین اروپای غربی ۷/۷۵ و میانگین اروپای شرقی ۲/۴۹. این رقم در اطربیش در پنج سال گذشته بین ۱۰/۸ تا ۱۰/۰ تن در نوسان بوده است (۱۹).

جدول ۳: مقایسه تولید و مصرف قند و شکر نسبت به جمعیت

Table 3- Comparison of sugar production and consumption

Production consumption difference	Production %	Trend	% Consumption		World population	Cاره Continent
			79-83	92-93		
			%	%		
-1.6	27.3	-2.3	26.6	28.9	17	اروپا Europe
-5.1	30.5	+9.6	26	35.6	58	آسیا Asia
+2.7	17.4	-2.1	16.8	14.7	8	امريکاي شمالی و مرکزی North and central America
-2.5	6.0	+0.4	8.1	8.5	11	افريقا Africa

میان شکر استحصالی از هر هکتار در ایران ۳/۲۲ تن که حدود ۱۵٪ بیش از میانگین اروپای شرقی و حدود ۵۰٪ اروپای غربی است. این اختلاف ناشی از اعمال مدیریت صحیح در دو بخش صنعت و کشاورزی است. در بخش صنعت بالابودن ظرفیت کارخانه ها تا ۲۰۰۰۰ تن چغندر در شباهه رون، استفاده از اتمواسیون جهت کنترل لحظه به لحظه خط تولید، کم شدن تعداد کارگرها (۵ دقیقه کار برای مصرف هر تن چغندر و ۴۰ دقیقه کار برای تولید هر تن شکر)، استفاده از تکنولوژی مدرن و جدیت در راه رسیدن به ارقام استاندارد ضایعات از عواملی هستند که باعث کاهش ضایعات و بالابودن راندمان کارخانه می شوند. از طرف دیگر در بخش کشاورزی بالابودن کیفیت چغندرقند است که به عواملی همچون مکانیزاسیون چغندرقند از آماده سازی زمین گرفته تا برداشت چغندر، مصرف بموقع و متعادل کود ازته، تهیه بستر بذر مناسب به

منظور تراکم مطلوب بوته‌ها، کنترل بیماریها، جلوگیری از صدمه خوردن چغندر در موقع برداشت، حمل و نگهداری و بالاخره بذر مناسب باقوه نامیه بالا بستگی دارد. طبق آخرین تحقیقات انجام شده بذر حدود ۱۸٪ در کیفیت محصول مؤثر است (۵). شایان ذکر است که اعمال مدیریت صحیح را در آلمان شرقی مخصوصاً در بخش کشاورزی در عملکرد شکر استحصالی از هر هکتار عیناً می‌توان دید. در سال ۸۹/۸۸ عملکرد شکر در هکتار ۳/۱ تن بوده که بعد از اتحاد دو آلمان در سال ۹۰ ظرف چهار سال این رقم در سال ۹۳/۹۲ به ۶/۱ تن رسیده است (۶). بنابراین کیفیت چغندرقند یکی از عوامل مؤثر در میزان شکر تولیدی در هکتار است.

دکستر و همکاران طی آزمایشها ثابت کردند که اگر عیار دو نوع چغندر برابر باشند ولی درجه خلوص یکی از آنها حدود ۸٪ مطلق کمتر باشد میزان شکر استحصالی حدود ۲٪ کمتر خواهد شد (۸). بنابراین هر چند که عیار قند یکی از مهمترین نکات ارزشیابی چغندرقند است ولی مواد دیگری که در چغندرقند موجود است و تاثیر بسیار مهمی در عملکرد بعضی قسمتهاي کارخانه دارند نیز بایستی مورد توجه و اندازه‌گیری قرار گیرد و اگر به این مواد توجه نشود هنگام بهره‌برداری بسیاری از اشکالات اجتناب ناپذیر رخ خواهد داد که اغلب باعث پائین آمدن ظرفیت کارخانه، کم شدن مقدار شکر سفید استحصالی و یا خراب شدن کیفیت شکر تولیدی خواهد شد.

اصلًا برای تعیین ارزش صنعتی چغندرقند میزان شکر استحصالی و میزان قند ملاس مورد توجه می‌باشد این ارقام را یا از طریق تجزیه عصاره آبکی چغندرقند و یا شیره آن و یا از طریق آزمایشگاهی به صورت پیلوت پلان از تجزیه شربت رفیق و یا شربت غلیظ استحصالی محاسبه و ارزشیابی می‌کنند.

از سال ۱۹۲۷ تا کنون در اروپا و امریکا پیشنهادات بیشماری در رابطه با روش‌های ارزشیابی -کیفیت چغندرقند ارائه شده است که تعدادی از آنها فقط جنبه مطالعاتی داشتند و تعدادی از آنها در بعضی از کشورها هم اکنون اساس و پایه خرید چغندرقند را تشکیل می‌دهند. دیدک در سال ۱۹۲۷ دریافت که مقدار شکر در ملاس با مقدار سدیم و پتاسیم از یک تناسب خطی برخودار است و چون طی آزمایشها در ملاس نسبت یک میلی مول شکر به یک میلی اکی والانت سدیم و پتاسیم را معادل یک پیدا کرد برای تعیین قند در ملاس رابطه :

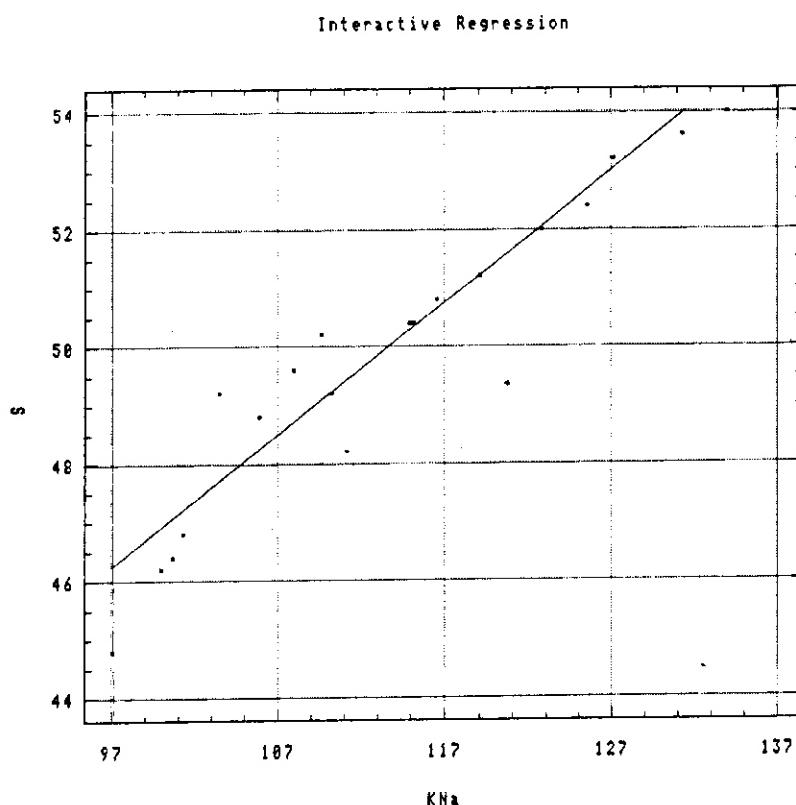
$$(1) \quad Zm = 0,343 (Na + K)$$

را پیشنهاد نمود (۷). ویک لوند (۱۷) پس از آزمایشها مشابهی در سال ۱۹۴۳ و آسلبرگ (۴) در سال ۱۹۶۰ فرمول پیشنهادی دیدک را تائید کردند ولی کارولن در سال ۱۹۴۹ بر مبنای آزمایشها که با ملاس‌های انگلیسی انجام داد پیشنهاد کرد که کلسیم نیز در میزان ملاس مؤثر

است و نسبت ساکارز به سدیم، پتاسیم و کلسیم را برابر $1/1$ میلی مول به میلی مول گرم تعیین و فرمول زیر را پیشنهاد نمود(۶، ۴، ۱۷).

$$Zm = 0,376(K + Na + Ca) \quad (2)$$

از بررسی رابطه بین مقدار پتاسیم و سدیم در ملاس و درصد قند آن در ملاس کارخانه قند کرج نیز چنین نتیجه می شود که مدل رگرسیون خطی بین فاکتورهای مورد بررسی در سطح یک درصد معنی دار بوده است. بدین معنی که می توان گفت درصد قند ملاس تابعی از مجموع مقدار پتاسیم و سدیم ملاس می باشد(شکل ۱).

شکل ۱ : همبستگی بین مجموع مقدار پتاسیم و سدیم ملاس و درصد قند آن. معادله خط رگرسیون در نمودار فوق به صورت $y = 0,225x + 24,399$ می باشد. در این معادله x مقدار متغیر مستقل و نماینده مجموع مقدار سدیم و پتاسیم ملاس است و y یعنی متغیر وابسته که نماینده درصد قند ملاس می باشد.

Fig.1 : Relation Between ($Na+K$) and Molasses sugar.

Correlation - Formula is : $y = 0,225 x + 24,399$

زومر در سال ۱۹۵۸ بر مبنای آزمایشها که انجام داد فرمول ساده‌ای پیشنهاد کرد که با تعیین میزان خاکستر چفندر می‌توان میزان قند در ملاس را محاسبه کرد.

$$Zm = \frac{3}{8} \times \text{خاکستر} \quad (3)$$

و با در نظر گرفتن ضایعات کارخانه در آن زمان معادل ۱/۱۰ فاکتور ملاس به شکر را برای ارزشیابی چفندر قند پیشنهاد نمود. فاکتور ملاس MW مقدار ملاس نسبت به ۱۰۰ کیلو گرم شکر تولیدی می‌باشد (۱۵).

$$Mw = \frac{\text{خاکستر} \times ۷۵۰}{\text{خاکستر} \times ۳۱۶ - ۱/۱۰} \quad (4)$$

در کارخانه قند، قندی که با چفندر وارد می‌شود به سه صورت در می‌آید. شکری که به انبار می‌رود، شکری که در ملاس باقی می‌ماند و بالاخره شکری که به صورت ضایعات معلوم و نامعلوم از بین می‌رود. زومر آزمایشها ای در رابطه با میزان فاکتور شکر و ملاس در خلال دوره رشد انجام داد به این نتیجه رسید که فاکتور ملاس به شکر در اوایل دوره رشد بالا است و به رقمی بیش از ۲۰٪ می‌رسد که در طول دوره رشد میزان آن کاهش یافته و در زمان رسیدن چفندر در سالهای مختلف به رقمی بین ۲۰ تا ۳۵٪ می‌رسد (۱۲).

در چفندرهای علوفه‌ای رقم ملاس به شکر حداقل ۱۳۰٪ می‌باشد. فاکتور ملاس در بهره‌برداری سال ۷۴ در ایران و در استانهای مختلف و چند کشور اروپائی به شرح جدول شماره ۴ است که متوسط ایران برابر $45/32$ بوده است (۱ و ۲۰).

وینی‌گر و کوبادینو در اطربیش در سال ۱۹۷۱ نسبت ساکارز به سدیم و پتاسیم را معادل ۱/۰۲ تعیین کرد و فرمول زیر را پیشنهاد کرد (۱۸).

$$Zm = 0,342 \times 1/02 (K + Na) = 0,349. (K + Na) \quad (4)$$

رینفلد و همکاران در سال ۱۹۷۴ و ۱۹۸۶ با در نظر گرفتن اسیدهای آمینه که اصطلاحاً ازت مضره نامیده می‌شود فرمول را پیشنهاد کردند که این فرمول به عنوان فرمول رسمی برای تعیین کینیت در آلمان شناخته شده است (۱۳ و ۱۴). در سال ۱۹۷۷ کریگر فرمولی جدید برای کشور مجارستان پیشنهاد کرد (۱۲).

$$Zm = 0.093 K + 0.226 Na + 1.78 \quad (6)$$

جدول شماره ۴: فاکتور ملاس در استانهای مختلف در سال ۱۳۷۴

Table 4- Molassesfactor in different provinces of Iran and in European countries

استان	فاکتور ملاس
خوزستان	69
Khoustian	
اردبیل	60
Ardabil	
تهران	52
Tehran	
خراسان، سمنان	51
Khorassan, Semnan	
کهکیلویه	47
Kohkiloyeh	
اصفهان	44
Esfahan	
لرستان، همدان	43
Lorestan, Hamadan	
کرمانشاه	42
Kermanshah	
فارس	40
Fars	
آذربایجان غربی	36
West Azarbaijan	
چهارمحال	33
Charmahal	
مرکزی	26
Markazi	
بلژیک	25.4
Belgium	
فرانسه	25.7
France	
ایتالیا	25.4
Italy	
رومانی	36.4
Romania	
روسیه	34.7
Russia	
ترکیه	30.6
Turkey	

اکیار در سال ۱۹۷۸ در ترکیه ضمن ملحوظ کردن قند انورت فرمول دیگری پیشنهاد کردند(۳).

$$Z_m = 0,0197 + 0,157 (K + Na) + 0,222 \alpha - N + 0,931 \text{ Inv.} \quad (7)$$

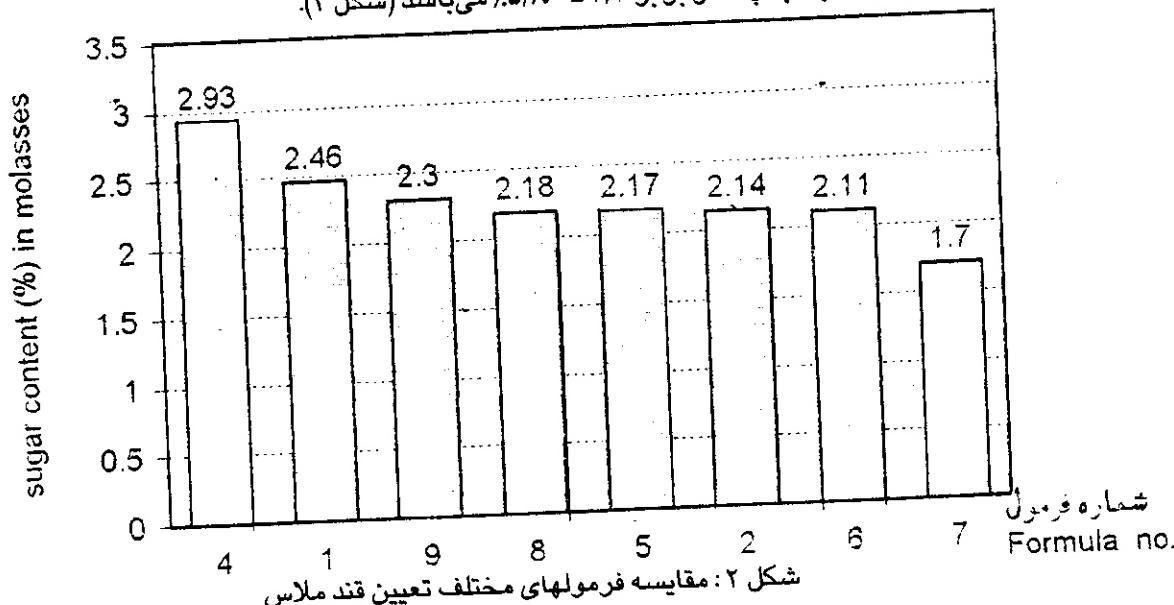
در هلند فان گی بیان در سال ۱۹۸۳ فرمول زیر را ارائه داد(۱۶).

$$Z_m = 0,342 (K + Na) + 0,513 (\alpha - N - 17) \quad (8)$$

در فرانسه دوویلر و همکاران فرمولی که در سال ۱۹۷۷ پیشنهاد کرده بودند به صورت دیگری در سال ۱۹۸۸ ارائه دادند. در این فرمول میزان گلوکز نیز در چگندر ملحوظ شده است(۹).

$$Z_m = 0,14 (K + Na) + 0,25 \alpha - N + 3,3 G1. + 0,30 \quad (9)$$

برای مقایسه این معادلات از ارقام بهره برداری یکی از کارخانه های اطربیش استفاده شده است. همانطوریکه مشاهده می شود میزان قند ملاس بین ۱/۷۰ تا ۲/۹۳ در نوسان است و درصد ملاس تولیدی نسبت به چگندر برابر ۲/۴ تا ۸/۶٪ می باشد (شکل ۲).

شکل ۲: مقایسه فرمولهای مختلف تعیین قند ملاس

Fig 2- Comparison of different formulas for determination of molasses sugar

Legend :

- 1: $Z_m = 0,343 (Na+K)$
- 2: $Z_m = 0,376 (K+Na+Ca)$
- 4: $Z_m = 0,342 \cdot 1/02 (K+Na) = 0,349 (K+Na)$
- 5: $Z_m = 0,343 (K+Na) + 0,094 N - 0,29$
- 6: $Z_m = 0,093 K + 0,226 Na + 1,78$
- 7: $Z_m = 0,0197 + 0,157 (K + Na) + 0,222 \alpha - N$
- 8: $Z_m = 0,342 (K+Na) + 0,513 (\alpha - N - 17)$
- 9: $Z_m = 0,14 (K+Na) + 0,25 \alpha - N + 3,3 G1. + 0,30$

بحث و نتیجه‌گیری

مقایسه این معادلات و اظهارات سایر محققین از کشورهای مختلف نشان می‌دهد که کیفیت چغندر هر چند که در تمام موارد بستگی به میزان سدیم، پتانسیم و ترکیبات ازته دارد ولی ضرایب این معادلات با یکدیگر تفاوت دارند. با وجودیکه شرایط اقلیمی و جوی کشورهایی که این آزمون‌ها در آنجا انجام گرفته است با یکدیگر تفاوت چندانی ندارند ولی یک چنین اختلافاتی در نحوه ارزشیابی کیفیت چغندر وجود دارد. بنابراین می‌توان حدس زد که این فرمولها برای مناطق نیمه گرمسیری همچون ایران اصلاً قابل اعتماد نبوده و احتمالاً علاوه بر فاکتورهای مذکور فاکتورهای دیگری نیز هستند که روی کیفیت چغندر اثر منفی می‌گذارند. برای مثال در شرایط جوی ایران که در خلال دوره برداشت مخصوصاً تابش آفتاب زیاد باعث از دست رفتن رطوبت ریشه شده و چغندر خاصیت سیلوبذیری را از دست می‌دهد در نتیجه افزایش زیاد ازت آمینه و همچنین قلیائی‌ها را بدنبال خواهد داشت. تأثیر عملی این مواد اصولاً منفی است و اثر خود را قبل از هر چیز در افزایش حلایت ساکارز، کاهش سرعت کریستالیزاسیون بالارفتن گرانروی (ویسکوزیتی) شربتهاي طباخی و همچنین کم شدن راندمان شکر نشان می‌دهد. لذا اعتبار این فرمول برای مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری همچون ایران بایستی مورد تحقیق و بررسی قرار گیرد. البته ادله قدیمی که تکنولوژی محض برای قضایت و ارزشیابی مواد خام مورد نظر بوده اخیراً با توجه به نیازهای زیست محیطی در رابطه با کاهش در مصرف انرژی و کود شیمیائی در مرحله بعدی قرار گرفته است. بنابراین بهینه سازی کیفیت چغندر تنها اهمیت تکنولوژیکی نداشته بلکه پیشرفت اقتصادی و عوامل زیست محیطی آن نیز مطرح است.

منابع

- ۱- گزارش سالیانه عملکرد کارخانه‌های قند ایران(۱۳۷۴). شرکت سهامی قند و شکر ایران.
- ۲- مصباحی، غلام، شیخ الاسلامی، رضا و وثوقی، منوچهر(۱۳۷۵). بررسی نسبی مواد ملاس زا، مجله زیتون شماره ۱۲۹.
- 3- Akyar, O.C, M. Gagatry (1978): ueber die Beziehung Zwischen dem bereinigten Zuckergehalt and Chemische Zusammensetzung der Zuckerube. Zuckerind. 105, 457- 566.
- 4- Asselberg, C.J.(1960). Rohsaftgewinnung in labortorium zum studium des technischen wertes des zuckerruebe. Proc. XI. Sess. Int. tech. Sucr., Frankfurt, 78- 93

- 5- Burba, M. (1984). Vorlesungsamanuskript "Zuekertechnologie" unveroeff. Berlin
- 6- Carolan, R.J. (1949). The Formation of Beet Molasses. Int. Sugar J. 277- 279
- 7- Dedek, S.(1927). Der ursprung and wesen der Melasse. Z. Ver. Dtsch. Zuckerind. 77; 495- 561
- 8- Dexter, S.T., Frakes M.G. and Snyder, F.W. (1967): A rapid and practical method of determining extractable white sugar. J. Amer. Soc. Sugar Beet Technol. 14: 433- 454
- 9- Deviller S.P., (1988). Prevision du sucre Melasse. Sucr. Franc. 129, 190- 200
- 10- F.O. Licht (1992-1993)
- 11- F.O. Licht (1994-1995)
- 12- Krieger, O. (1977). Vorhersage des Melasse zucker; Cukoripa 30: 54- 60
- 13- Reinefeld, E., A. Emmerich (1974). Voraussage des Melassezucker. Zucker 27: 2-15
- 14- Reinefeld, E., A. Emmerich (1986), Zur Bewertung der Qualitat von zuckerruben; Z. Zuckerind. 111, 730- 738
- 15- Sommer, E.,(1958), Der Mw - Faktor fur die Verarbeitungs fahigkeit der Ruebe. Z. zuckerind. 8: 323- 325.
- 16- Van Geijan, (1983). α - Amino - Nitrogen in sugar processing. Cukoripar 4: 105- 108
- 17- Wiekland, L. (1943). Verhalten von zucker und Nichtzucker in schwedischen Melassen. Cbl. Zuckerind. 51, 21- 23
- 18- Wieninger, L., and N. kubadinow.(1971), Beziehung Zwischen Rubenanalysen und technische Bewertung der Zucker ruebe. Zucker 24, 599- 604
- 19- Zuckerwirtschaftliches Taschenbuch (1992-1993)
- 20- Zuckerwirtschaftliches Taschenbuch (1994-1995)